

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 31. De accusationibus impedimentorum matrimonii,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

Concilij Tridentini denunciations fieri in Ecclesia diebus festiuis inter Missarum solemnias, nisi sit ut ad multo rem notitiam matrimonium perueniat, sique ut impedimenta facilius detegantur, tunc enim solet magna hominum copia confluere: cui autem fini satisfieri possit quando extra Ecclesiam loco conuenienti, aut die non festiuo, aut extra Missarum solemnias conuenit magna populi copia ad aliquam deuotionem, ut ad audiendum uerbu Dei, si denunciations tunc fiant, non censeri id ipsum decretum violatu. Neque obstat, quod forte dies aut locus non sit sacer, quia si matrimonium ipsum extra tempus & locum sacrum potest celebrari, cur non poterunt illius denunciations fieri? Addit Concil. Trident. ad memoratum decretum: cum probabiliter suspicio fuerit, matrimonium posse malitiose impediri, si precesserint tres denunciations: tunc sufficere uel ut una tantum fiat, uel saltem Parocho, & duobus uel tribus testibus presentibus matrimonium celebretur: & deinde ante illius consummationem denunciations in Ecclesia fiant, ut si aliqua impedimenta subsint, facilius detegantur.

CAPVT XXXI.

De accusationibus impedimentorum matrimonij, quarum intuitu promulgationes sunt in iure.

SUMMARIUM.

- 228 Obligatio reuelandi, quam promulgationes matrimonij inducunt, est sub mortali.
- 229 Duo casus excepti.
- 230 Aliquot casus in quibus repellitur quis ab accusatione matrimonij.
- 231 Accusationum propositarum specialia quadam, in quibus a ceteris accusationibus differunt.

FACTA matrimonij promulgatione, is qui nouit esse impedimentum, debet illud significare. Primo quidem, si fuerit ex peccato occulto, ipsi contrahenti iuxta modum corripiendi proximum a Christo traditu in Matth. 18. Deinde uero si id non sufficiat, significare illi cui matrimonium promulgauit: cum autem qui denunciare recusat mortaliter peccare, prout aliis citatis Sanchez habet lib. 3. disp. 13. nu. 2. Probatur: quia causa est cur contrahentes graue detrimentum incurrant nullitatis matrimonij: quam nulla temporis diuturnitas tollit, perseverante semper impedimento: & per quam sunt in perpetuo concubinatu ac filios suscipiunt illegitimos. Et quamuis impedimentum esset ex minoribus, tamen grauissima sacramento matrimonij fieret in eo iniuria: utpote quod iniretur contra Dei & Ecclesie statuta. Istudque procedit ex eodem auctore & aliis quos citat quantumcumque impedimentum sit occultum nec probari possit.

Nihilominus duo sunt casus in quibus nemo ad talem accusationem tenetur. Prior est, quando cognoscens impedimentum, simul nouit contrahentes celebraturos matrimonium cum ignorantia probabili, & impedimentum sic occultum est ut probabile sit nunquam ipsum in aliorum notitiam uenturu nisi ipsemet significet: simulque probabile sit securum scandalum & magnam perturbationem si significet. Nam in tali casu neque Parochum neque Confessarium contrahentium debere illis tale impedimentum significare; sed potius illos in sua bona conscientia relinquere, ex Nauar. in Enchir. Cap. 22. num. 83. & aliquot aliis notat Sanchez, in ead. disp. 13. num. 4. Addens id uerum esse, quantumcumque denunciatio sub pena excommunicationis precipere, & impedimentum probari posset. Posterior casus est, quando is qui impedimentum nouit existimat suam accusationem non profuturam: ut quia non credetur ei, cum id non possit probare, prout habet Syluest. in uerbo Matrimonium sexto quaest. 9. uel quia ipsius accusatio non admittetur, ut fieri potest in sequent. casibus.

Primo si nolit iurare uerum esse quod obicit uel certe iurare se non ex odio, uel timore, sed sincere accusare ex cap.

Notificamus & ex cap. De parentela tam i. quam 2. causa 35. quaest. 6. Deinde si extraneus sit, & praesentes sint consanguinei, qui testificari possint ex cap. 1. eiusdem quaest. Nihil obstat tamen, quin accusare possit per consanguineos, aut etiam per se illi defuit, ipseque sit ex uicinis antiquioribus, & ueracioribus, iuxta ea quae in uerbo Matrimonium 9. quaest. 1. Syluester habet. Tertio, si absens sit, tantumque accuset per literas ex cap. 2. Qui matrimonium accusare possint. Quarto, si accuset lucri gratia, & uel pecuniam extorqueat, ex cap. Significante eod. tit. Postremo, si post factam promulgationem, non accuset antequam matrimonium contrahatur: nisi probauerit se ante fuisse legitime impeditum: uel certe iurauerit se impedimentum illud intellexisse tantum post contractum matrimonium ex cap. finali eod. tit. Adde uel coactus sit moram trahere in correctione fraterna, quam denunciationi praemitendam esse diximus. Nam obligatio denunciandi non utget, quando uacandum est eidem correctioni, seu donec iudicio uiri prudentis ea nihil prodesse uideatur, prout in ead. disp. 13. Sanchez num. 3. sub. finem tangit. Bene addens in sequenti num. 8. eum qui sit impedimentum occultum, & simul sit contrahentes dispensationem occulte impetrasse pro foro interno, non teneri denunciare: quia nullum est periculum peccati in contrahendo; impedimento illa ratione ablato.

RESTAT obseruandum quod ex D. Thoma habet Sotus in 4. dist. 41. quaest. unica art. 3. sub. finem: Eam de qua hic loquimur non esse proprie matrimonij accusationem, sed potius denunciationem: ideoque multa concedi in ea, quae non habent locum in uera accusatione: quorum Syluester quoque meminit in uerbo Matrimonium nono, quaest. 5. Primum est, ut idem possit accusator esse & testis. Secundum, ut non exigatur iuramentum calumniae. Tertio, ut facta hac accusatione, contumax possit condemnari lite non contestata ob periculum in mora, ex cap. finali. Ut lite non contestet. Quarto, ut consanguinei & parentes admittantur ad denunciationem impedimenti matrimonij, ex cap. Videtur Qui matrim. accusare possint. Quinto, ut in hac accusatione ualeat testimonium ex solo auditu: soloque uerbo sine scriptura, ipsum fieri possit. Nonnulla alia de iisdem accusationibus uideri possunt apud eundem Syluestrum in eodem uerbo.

CAPVT XXXII.

De dispensatione omittendi promulgationes matrimonij.

SUMMARIUM.

- 232 Potestas dandi talem dispensationem, Ordinarius habet: sique diuersum coniuges habeant, sufficit alterutrius dispensatio.
- 233 Generalis Vicarius Episcopi potest eandem dispensationem dare, non item Parochus.
- 234 Quatenus possint Episcopus & Vicarius ipsius delegata suam in hac re potestatem.
- 235 Neuter potest, nisi iuxta de causa dispensare: & duodecim tales causa.
- 236 Quando Superior obligetur talem dispensationem dare, & quid liceat, cum ipse adiri non possit, aut iniuste eam negat.
- 237 Peccatum est mortale consummare matrimonium antefactas illius promulgationes.
- 238 Non uero ante Ecclesie benedictionem: & quod contrahentes si ab aliis non detegantur ipsorum impedimenta, ipsi sub mortali teneantur detegere scientes illa.

DE dispensatione omittendi promulgationes Matrimonij, quaeritur potissimum quis eam dare possit, & qua de causa possit dari. Cuius quaestioni satisfacimus aliquot propositionibus.

Prima est, Non modo Papam, sed etiam Episcopum dare posse talem dispensationem. Haec patet ex Concil. Trident. sess. 24. De refor. matrim. cap. 1. illis uerbis: Nisi Ordinarius expedire iudicauerit ut praedictae denunciations remittatur,

quod